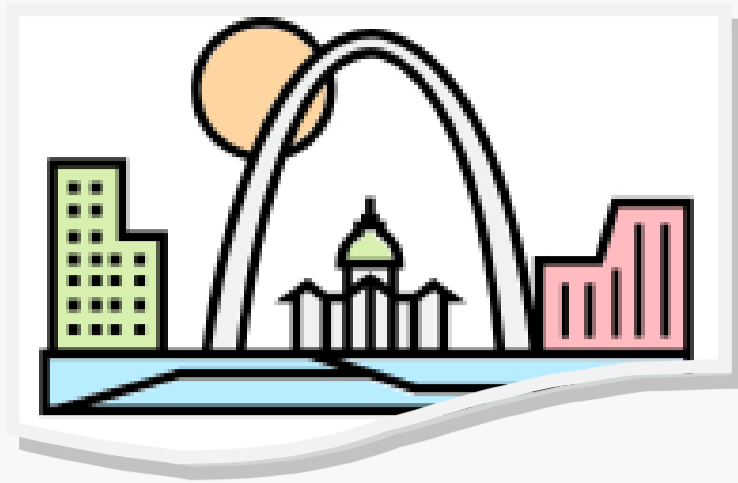

НОВЕ МІСТО

Ми побудуємо найкраще місто!

Періодичне видання 9-Б класу Запорізького НВК №19

Березень, 2021

Читайте
сьогодні
про

Шевченко –
великий та
нескорений
Сторінка 1

Корсунь –
Шевченківсь-
кий
Сторінка 2

Життєпис
Шевченка

Сторінка 3

Шевченко і
релігія

Сторінка 4

Шевченко— великий та несо- корений

Тарас Григорович Шевченко – вічний символ нескореності, вольності та сили українського народу. Все своє життя поет і художник боровся за вольність, рівність та гідність української нації і закликав свій народ: « Борітеся – поборе-те, вам Бог помагає! За вас правда, за вас слава і воля святая!», « поховайте та вставайте, кайдани порвіте і вражою злою кров'ю волю окропіте». Також він часто критикував панів, царів і взагалі політику тодішньої Російської імперії: « Україно! Україно! Оце твої діти, твої квіти молодії, чорнилом политі. Московською блекотою в німецьких теплицях заглушені », « кати знущають над нами, а правда наша п'яна спить». Цим самим зображував всю трагічність життя простого народу (кріпаків й наймитів), і контрастує її з красою України, яка здається раєм: « он глянь, у тім раї, що ти покидаєш, латану свитину з каліки знімають ..., а он розпинають вдову за подушне, а сина кують... А он де під тиним опухла дитина, голоднее мре, а мати пшеницю на панщині жне.». Але все ж таки Шевченко ніколи не залишав надії на краще свого народу, завжди мріяв про визволення з «тяжкого ярма» кріпаків. Про це він писав у своїй поемі « І мертвим, і живим, і ненародженим...»: «нехай мати усміхнеться, заплакана мати, благословить дітей своїх твердими руками і діточок поцілує вольними устами.

І забудеться срамотня давня година, і оживе добра слава, слава України». А також закликав панів, інтелігенцію та інші народи « полюбити щирим серцем велику руїну» та благав за рівність («обніміться ж, брати мої, молю вас, благаю!»).

Взагалі Т.Г. Шевченка можна назвати щирим патріотом, борцем за права, вільність і рівність власного народу(як з боку інших країн, так і з боку людських відносин). І його слова дійсно змінили історію України. Значним був вислів про це Остапа Вишні: « Тарас Шевченко! Досить було однієї людини, щоб урятувати цілу націю».

Тож, нехай живуть шевченкові слова, які вже стали крилатими виразами!

Олександра Дробожан

М. Шевченко

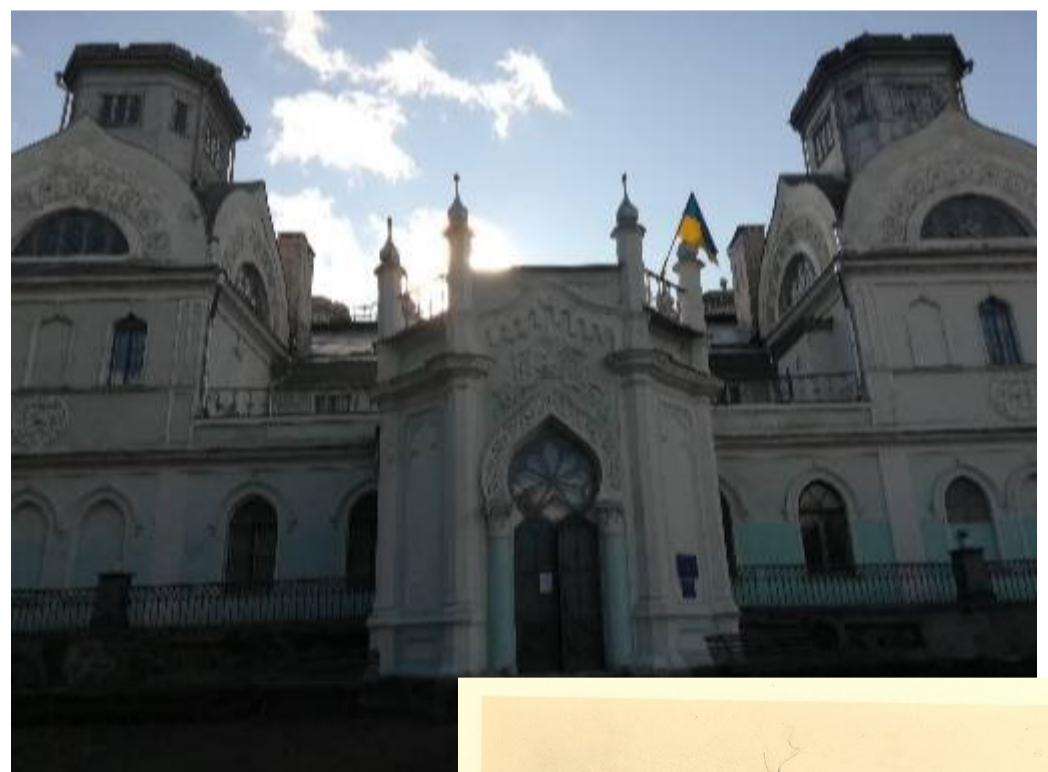
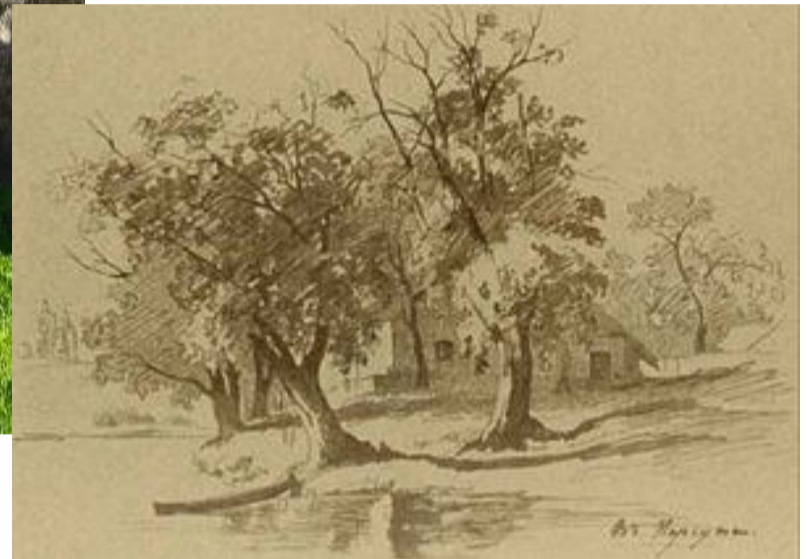
“Тарас Шевченко! Досить було однієї людини, щоб урятувати цілу націю.”

Корсунь - Шевченківський — місце народження віршів

Корсунь-Шевченківський — це місто в Україні, в Черкаському районі Черкаської області. У Корсуні неодноразово бував український поет, художник та мислитель Тарас Шевченко, зокрема, з 28 червня по 8 липня 1859 року тут він гостював у свого троюрідного брата і свояка Варфоломія Григоровича Шевченка, який працював помічником управителя князя. Т. Шевченко записував народні пісні, багато малював. Він дуже любив прогулюватися Корсунським парком, замальовуючи його прекрасні куточки.

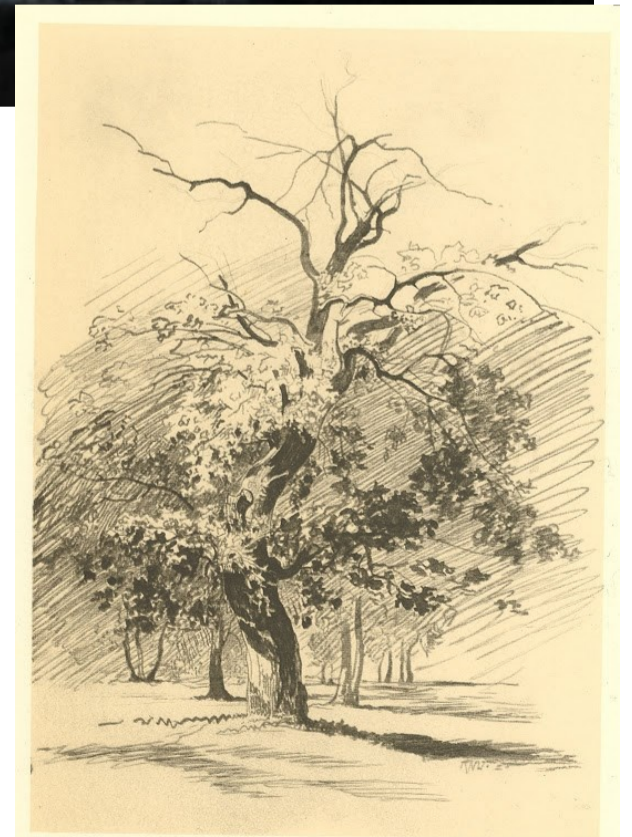
Збереглися малюнки, зроблені ним у Корсуні, які були вміщені до Корсунського (Суліївського) альбому. Це «В Корсуні», «Дуб», «Дерева» та інші. Тарас Григорович дуже любив сидіти під великим дубом у парку та писати свої вірші. Цей дуб, під яким писав Шевченко, назвали Шевченківським дубом.

Зараз Корсунь — Шевченківський є національним заповідником та культурною пам'яткою України. До парку Корсунь - Шевченківський навідується тисячі туристів

56. ДУБ.
Офорт, аквотинга. [Н. п. VIII] 1860.

79. ДЕРЕВА.
Етюд. Туш, перо. [28. V]—12. VII 1859]

Корсунь — велична **згадка** про великого митця

Життєпис Шевченка

Дитинство та юність

Тарас Шевченко народився 9 березня 1814 року в селі Моринці. Був третьою дитиною селян-кріпаків Григорія Івановича Шевченка і Катерини Якимівни Бойко. За родинними переказами, Тарасові діди й прадіди з батьківського боку походили від козака Андрія, який на початку XVIII століття прийшов із Запорізької Січі. Батьки його матері, Катерини Якимівни Бойко, були переселенцями з Прикарпаття. 1816 року сім'я Шевченків переїхала до села Кирилівка Звенигородського повіту. Дитячі роки Тараса пройшли в цьому селі. Восени 1822 року Тарас Шевченко почав учитися грамоти у дяка Совгиря. 20 серпня (1 вересня) 1823 року від тяжкої праці й злиднів померла мати Катерина. 7(19) жовтня 1823 року батько одружився вдруге з удовою Оксаною Терещенко. Вона жорстоко поводитися з нерідними дітьми, зокрема з малим Тарасом. Хлопець чумакував із батьком. Бував у Звенигородці, Умані, Єлисаветграді. 21 березня (2 квітня) 1825 року батько помер, і невдовзі мачуха повернулася зі своїми трьома дітьми до Моринців. У 14 років він виїхав з України до Петербурга з поміщиком Енгельгардтом, якому прислужував з дитинства, і потім приїжджав до України лише погостювати.

Викуп з кріпацтва

У Петербурзі Шевченко познайомився з учнем Академії мистецтв Іваном Сошенком, а через нього — з Євгеном Гребінкою, Василем Григоровичем і Олексієм Венеціановим, які познайомили Тараса з впливовим при дворі поетом Василем Жуковським. Навесні 1838-го Карл Брюллов і Василь Жуковський вирішили викупити молодого поета з кріпацтва. Енгельгардт погодився відпустити кріпака за великі гроші — 2500 рублів. Щоб здобути такі гроші, Карл Брюллов намалював портрет Василя Жуковського — вихователя спадкоємця престолу, і портрет розіграли в лотереї, у якій взяла участь імператорська родина. Лотерея відбулася 22 квітня (4 травня) 1838, а 25 квітня (7 травня) Шевченкові видали відпускну.

Життя після викупу

Ставши вольним поет навчався в Академії мистецтв, писав поезії, відвідував театр, виставки, музеї, став освіченою людиною. Отримувал нагороди за написані картини («хлопчик-жебрак дає хліб собаці», «Циганка-ворожка»). у 1846 році познайомився з членами Кирило-Мефодіївського братства.

Встала весна

Встала весна, чорну землю

**Сонну розбудила,
Уквітчала її рястом,
Барвінком укрила:
І на полі жайворонок,
Соловейко в гаї
Землю, убрану весною,
Вранці зустрічають...**

Т.Г.Шевченко

Т. Шевченко

(1814 – 1861)

Арешт і заслання до Орську

5 квітня 1847 Шевченка заарештували на дніпровській переправі, відібрали папери, зокрема книгу «Три літа» й під конвоем відправили до Петербурга. На допитах у казематі Третього відділу імператорської канцелярії поет не виказав нікого з членів товариства. Перебуваючи близько двох місяців за ґратами, Шевченко написав вірші, які згодом об'єднав у цикл «В казематі». Шевченка звинуватили в написанні віршів, з якими могли посягтися і згодом укоренитися думки про вигадане блаженство часів Гетьманщини, про щастя повернути ці часи й про можливість Україні існувати як окремій державі. Участь поета в Кирило-Мефодіївському товаристві слідство не довело. Шевченка як наділеного міцною будовою тіла призначили рядовим в Оренбурзький окремий корпус із заборonoю писати й малювати. Лише 1857р. завдяки клопотанню друзів поета звільнили із заслання.

Після заслання...

Після заслання йому заборонили в'їзд до обох столиць. Дорогою додому малював пейзажі та портрети, писав вірші. Потім більше приділяв уваги гравіруванню. Шевченко повернувся на Батьківщину. У 1860 вийшло друком нове видання «Кобзаря». На початку 1861 поет захворів, а 10 березня у тому ж році помер. 22 травня Т.Г. Шевченка поховали на Чернечій горі (тепер Тарасова).

Детальніше на : <https://uk.wikipedia.org/wiki>

Шевченко і релігія

Цікавим є ставлення митця до Бога і релігії. Уся творчість Тараса Шевченка, його листи й записи всіяні зверненнями до Бога, пронизані християнським світосприйняттям та зацікавленням до тем церкви й віри. Водночас Шевченкова творчість не дає однозначної відповіді, як він ставився до Бога, до церкви й до релігії загалом. Тож оцінки релігійності митця варіюють від образу упокореного християнина до суперечності його зовнішньої набожності й аж до оцінок постаті Шевченка як «богохульника» та як «атеїста». Однак позиція українського духовенства кардинально суперечить цим позиціям. Так, перекладач Біблії українською мовою митрополит Іларіон (Огієнко)

присвятив Шевченку працю «Релігійність Тараса Шевченка», в якій дійшов висновку, що «більшість Шевченкової науки можна повторювати в церкві на проповідях, так ніби цитати з якого церковного твору» і що українському духовенству варто його частіше цитувати. Нині більшість дослідників вважають Шевченка щирим християнином, котрий, однак, часто виступав з антиклерикальними поглядами (особливо щодо російського православ'я) та «претензіями» до Бога за свій народ, які хибно трактувалися як атеїзм. Схожі претензії знаходимо й у текстах біблійних пророків. Варто також зазначити, що Шевченко став одним із перших перекладачів сучасною українською мовою біблійних текстів та використовував рядки з Біблії в епіграфах до своїх творів.

У грудні 1845 року він написав свої переспіви десяти псалмів. Його збірка «Давидові псалми» була видана ще за життя поета в складі «Кобзаря» 1860 року (та окремою книжкою того ж року). До біблійних тем великий поет звертався в багатьох своїх творах: «Подражання 11 псалму», «Царі», «Неофіти», «Марія», «Ісаія. Глава 35» та інші.

Детальніше на : <https://uk.wikipedia.org/wiki/>

ІСАІЯ. ГЛАВА 35

(Подражання)

Радуйся, ниво неполітая!
Радуйся, земле, не повитая
Квітчастим злаком! Розпустись,
Рожевим крином процвіти!
І процвітеш, позеленієш,
Мов Іорданові святіє
Луги зелені, берегі!
І честь Кармілова і слава
Ліванова, а не лукава,
Тебе укріє дорогим,
Золототканним, хитрошитим,
Добром та волею підбитим,

Святим омофором своїм.
І люде темнії, незрячі,
Дива Господнії побачать.

І спочинуть невольничі
Утомлені руки,
І коліна одпочинуть,
Кайданами куті!
Радуйтеся, вбогодухі,
Не лякайтесь дива, —
Се Бог судить, визволяє
Долготерпеливих
Вас, убогих. І воздає
Злодіям за злая!

Тойді, як, Господи, святая
На землю правда прилетить

Хоч на годиночку спочить,
Незрячі прозрять, а кривіє,
Мов сарна з гаю, помайнують.
Нічим отверзуться уста;
Прорветься слово, як вода,
І дебрь-пустиня неполітая,
Зцілющою водою вмита,
Прокинеться; і потечуть
Веселі ріки, а озера
Кругом гаями поростуть,
Веселим птаством оживуть.

Оживуть степи, озера,
І не верстовії,
А вольнії, широкії,
Скрізь шляхи святії

Простеляться; і не найдуть
Шляхів тих владики,
А раби тими шляхами
Без гвалту і крику
Позіходяться докупи,
Раді та веселі.
І пустиню опанують
Веселії села.

Т.Г.Шевченко